

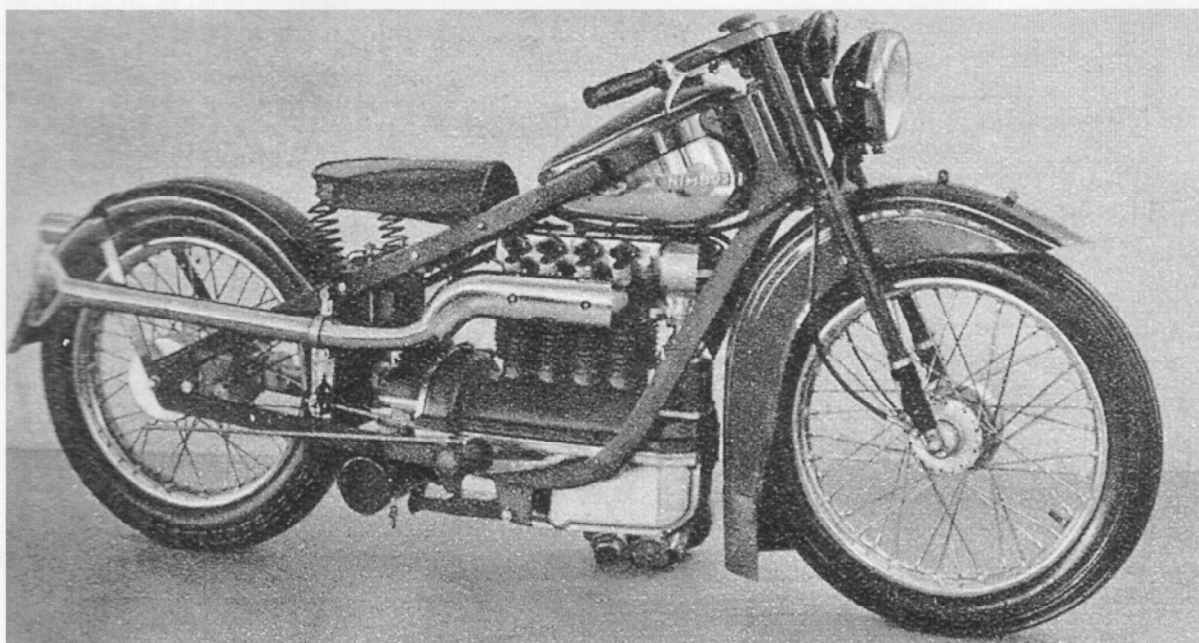
Nielsen i Albanigade i Odense, en af provinsens betydeligste motorcykleforhandlere, solgte det første år 103 Nimbusmaskiner af denne type, eller hvad der cirka svarede til 10% af Fisker & Nielsens samlede årsproduktion af motorcykler.

Mange firmaer anskaffede efterhånden Nimbusmaskiner med sidevogne til varedistribution, hvor også postvæsenet blev aftager af Nimbus maskiner. Postvæsenet havde allerede i 1925 modtaget det første eksemplar af B-modellen. Siden anskaffede man desuden den nye C model, hvor den første leverance blev påbegyndt i juni 1934. Det danske postvæsen tog »Nimbussen« til sig, som efterhånden et typisk islæt i mange byer.

Også militæret var med på »Nimbusbølgen«, men hvor begejstringen til at begynde med havde været behersket. Nimbus maskinerne varmede for meget – de var for svage

i motoren til at trække en sidevogn – havde det lydt. Men det blev bedre! Ifølge Frank Pedersen forfatteren til bogen »Automobiler i hæren« giver man senere Nimbus maskinerne følgende karakteristik: »Stelopbygningen er simpel og forgaffelreparationer kan udføres med et minimum af kontrol i modsætning til mange komplicerede konstruktioner på de udenlandske maskiner«. Desuden var Nimbus den maskine ved militæret, der havde de laveste driftsudgifter nemlig 8,04 øre pr. km ifølge beregninger i driftsåret 1939-40.¹⁷⁴

Nimbus som på latin betyder strålekrans-glorie, kom desuden til at præge Nimbusmotorcyklens løgo, der gav køretøjet præg af at være »En solstrålehistorie på to hjul«.

Nimbus årgang 1937 – havde fået et mere kækt udseende. (FDM Motor).